

Věc T-298/02

Anna Herrero Romeu

v.

Komise Evropských společenství

„Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu – Práce konaná pro některý jiný stát – Pojem ‚obvyklé bydliště‘ – Odůvodnění – Zásada rovného zacházení“

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 25. října 2005 II - 4604

Shrnutí rozsudku

1. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Předmět – Podmínky přiznání – Neexistence obvyklého bydliště nebo hlavního povolání v členském státě výkonu zaměstnání během referenčního období – Výjimka – Práce konaná pro některý jiný členský stát nebo mezinárodní organizaci – Odůvodnění*
[Služební řád, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]

2. *Právo Společenství – Výklad – Zásady – Autonomní výklad – Meze*
3. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání – Práce konaná pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci – Pojem „stát“ – Právnícká osoba a jednotný subjekt mezinárodního práva
[Služební řád, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*
4. *Úředníci – Služební řád – Analogické použití výhody plynoucí z ustanovení služebního řádu – Vyloučení*
5. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání – Práce konaná pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci – Pojem – Požadavek přímého právního vztahu mezi dotyčnou osobou a státem nebo mezinárodní organizací
[Služební řád, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*
6. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání – Neexistence obvyklého bydliště nebo hlavního povolání v členském státě výkonu zaměstnání během referenčního období – Pojem „obvyklé bydliště“
(Služební řád, příloha VII, čl. 4 odst. 1)*
7. *Úředníci – Rozhodnutí nepříznivě zasahující do právního postavení – Povinnost odůvodnění – Rozsah
(Služební řád, čl. 25 druhý pododstavec)*
8. *Úředníci – Rovné zacházení – Meze – Protiprávně přiznané zvýhodnění*

1. Důvodem existence příspěvku za práci v zahraničí stanoveného článkem 69 služebního řádu je kompenzace zvláštních nákladů a nevýhod vyplývajících z trvalého výkonu práce v zemi, se kterou úředník před svým nástupem do služebního poměru neměl trvalé vazby. Aby takové trvalé vazby mohly vzniknout, a způsobit tak, že úředník ztratí nárok na příspěvek za práci v zahraničí, zákonodárce vyžaduje, aby měl úředník své obvyklé bydliště nebo aby vykonával

své hlavní povolání v době pěti let v zemi svého výkonu zaměstnání.

Důvodem existence výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce přílohy VII služebního řádu pro osoby, které konaly práci pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci během

referenčního období pěti let končícího šest měsíců přede dnem jejich nástupu do služebního poměru, je skutečnost, že za takových podmínek tyto osoby nemohou být považovány za osoby s trvalými vazbami se zemí výkonu zaměstnání z důvodu dočasného charakteru jejich vyslání do této země.

zásadách práva Společenství nalézt prvky, které by mu umožnily autonomním výkladem upřesnit jeho obsah a dosah.

(viz bod 27)

(viz body 23–24)

2. Z požadavků jak jednotného používání práva Společenství, tak zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení práva Společenství, které neobsahuje výslovný odkaz na právo členských států za účelem určení jeho významu a dosahu, musí být obvykle vykládáno v celém Společenství autonomně a jednotně; takový výklad musí zohlednit kontext ustanovení a účel sledovaný dotčenými právními předpisy. V případě neexistence výslovného odkazu však může použití práva Společenství případně zahrnovat odkaz na právo členských států, jestliže soud Společenství nemůže v právu Společenství nebo v obecných
3. Z obecné struktury Smlouvy jasně vyplývá, že se pojem „členský stát“ ve smyslu institucionálních ustanovení týká pouze vládních orgánů členských států, a nemůže být rozšířen na regionální vlády nebo autonomní společenství bez ohledu na rozsah pravomocí, které jsou jim přiznány. Přípuštění opaku by znamenalo zásah do institucionální rovnováhy stanovené smlouvami, které určují zejména podmínky, za kterých se členské státy, tedy státy, které jsou smluvními stranami zakládacích smluv a smluv o přistoupení, účastní fungování orgánů Společenství.

Pojem „stát“ stanovený v článku 4 přílohy VII služebního řádu se týká pouze státu jako právnické osoby a jednotného subjektu mezinárodního práva a jeho vládnoucích orgánů. Je tedy namísto výraz „práce konaná pro některý

jiný stát“ uvedený v článku 4 přílohy VII služebního řádu vykládat tak, že se nevztahuje na práci konanou pro vlády politických jednotek států.

organizací, což je v souladu se svrchaností, kterou mají státy a orgány v rámci vnitřní organizace svých služeb, která je opravňuje k tomu, aby vyzývaly třetí osoby, které nepatří do jejich hierarchické struktury, k nabízení jejich služeb za účelem zajištění provedení přesně stanovených prací.

(viz body 29, 32–33)

(viz bod 41)

4. Ustanovení služebního řádu, jejichž jediným cílem je upravit právní vztahy mezi orgány a úředníky tím, že stanoví vzájemná práva a povinnosti, obsahují přesnou terminologii, jejíž analogické použití na výslovně neupravené případy je vyloučeno.

(viz bod 30)

6. Článek 4 přílohy VII služebního řádu musí být vykládán tak, že za hlavní kritérium pro poskytnutí příspěvku za práci v zahraničí se považuje obvyklé bydliště úředníka před jeho nástupem do služebního poměru. Kromě toho pojem „práce v zahraničí“ závisí rovněž na subjektivní situaci úředníka, tedy stupni jeho integrace v jeho novém prostředí, která může být určena například jeho obvyklým bydlištěm nebo dřívějším výkonem hlavního povolání.

5. Výjimka obsažená v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce přílohy VII služebního řádu nemůže být omezena pouze na osoby, které jsou zaměstnanci některého jiného státu nebo mezinárodní organizace, neboť se týká všech okolností vyplývajících z práce konané pro některý jiný stát nebo mezinárodní organizaci. Použití výjimky stanovené v uvedeném článku 4 nicméně vyžaduje, aby měla dotčená osoba přímé právní vztahy s dotčeným státem nebo mezinárodní

Obvyklé bydliště je místem, které dotyčná osoba stanovila jako trvalé nebo obvyklé centrum svých zájmů s úmyslem přiznat tomuto místu stálou povahu. Za účelem určení obvyklého bydliště je

třeba zohlednit všechny skutkové okolnosti zakládající toto bydliště, a zejména skutečné bydliště dotyčné osoby.

zejména na obsahu aktu, na povaze uplatňovaných důvodů a na zájmu na získání vysvětlení, který ten, jemuž je akt určen, může mít.

(viz body 50–51)

(viz bod 67)

7. Účelem povinnosti odůvodnění, která vyplývá z ustanovení čl. 25 druhého pododstavce ve vzájemném spojení s čl. 90 odst. 2 služebního řádu, je jednak poskytnout dotčené osobě dostatečné údaje pro posouzení opodstatněnosti rozhodnutí přijatého orgánem a příhodnosti podání žaloby k Soudu, a jednak umožnit Soudu vykonávat jeho přezkum. Její rozsah musí být posuzován v závislosti na konkrétních okolnostech,

8. Zásada rovného zacházení, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně, může být uplatňována pouze v rámci dodržení legality a nikdo se nemůže dovolávat ve svůj prospěch protiprávnosti spáchané ve prospěch jiného.

(viz body 76–77)